

KAMER VAN EERSTE AANLEG
BESLISSING d.d. 17/04/2023
Algemeen rolnummer: NA-001bis-22
2020-XXXXXX-G-XX-XXX-00001
A.R.: 13/23

Betreft:

de heer **A...**, kinesitherapeut, wonende te XXXX, XXXX met Riziv-nummer: XXXX

eerste appellant

en

B..., met maatschappelijke zetel te XXXX, XXXX met KBO-nummer: XXXX

tweede appellant

beiden met als raadsman mr. C..., advocaat, met kantoor te XXXX, XXXX.

tegen

de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle (afgekort: DGEC), met kantoor te 1210 Brussel, Galileelaan,5/01 met KBO-nummer : 0206.653.946,

geïntimeerde, voor wie zijn verschenen: dokter D..., arts-inspecteur en de heer E..., jurist, ambtenaren bij geïntimeerde.

Op de openbare terechtzitting van 20 maart 2023 heeft geen enkele partij de toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid van het Koninklijk besluit van 9 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Riziv.

1. Retroacten

Gelet op de gedingstukken, in het bijzonder:

- de beslissing van de Leidend ambtenaar van 10.12.2021, ter kennis gegeven aan appellanten op 13.12.2021;
- de beroepsakte van appellanten van 10.01.2022, ontvangen op de griffie van de Kamer van eerste aanleg op 10.01.2022;
- de bijkomende stukken van appellanten van 19.01.2022, ontvangen op de griffie van de Kamer van eerste aanleg op 19.01.2022;
- de antwoordconclusies van geïntimeerde van 29.03.2022, neergelegd op de griffie van de Kamer van eerste aanleg op 29.03.2022;
- de repliekconclusies van appellanten van 28.06.2022, ontvangen op de griffie van de Kamer van eerste aanleg op 30.06.2022;
- de antwoordconclusies van geïntimeerde van 25.07.2022, neergelegd op de griffie van de Kamer van eerste aanleg op 25.07.2022;
- de vaststelling van rechtsdag op 20 maart 2023.

Gehoord op de zitting van 20 maart 2023:

- meester C... en de heer A... namens appellanten;
- de heer E... en dokter D... namens geïntimeerde.

De debatten werden gesloten, de zaak in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op 17 april 2023, eerste nuttige zitting van de Kamer van eerste aanleg.

2. Uiteenzetting van de feiten

De heer A... heeft in de periode van 01/01/2018 tot 31/12/2018, volgende inbreuk begaan op de wetgeving betreffende de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering:

Het opstellen, laten opstellen, afleveren of laten afleveren van reglementaire documenten die de terugbetaling toelaten van de geneeskundige verstrekkingen wanneer de verstrekkingen niet voldoen aan de voorwaarden bepaald in de Wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen gecoördineerd op 14 juli 1994, in haar uitvoeringsbesluiten en verordeningen, in de overeenkomsten en akkoorden afgesloten krachtens deze zelfde wet.

Dit vormt een inbreuk op artikel 73bis, 2° van de Wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

De inbreuk betreft meer bepaald reglementaire documenten die de terugbetaling hebben toegelaten van geneeskundige verstrekkingen waarbij niet werd voldaan aan de algemene bepalingen van artikel 7, § 19 van de Nomenclatuur van de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering.

Wettelijke en/of reglementaire basis voor de tenlastelegging

Bijlage bij het koninklijk besluit van 14 september 1984 tot vaststelling van de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen inzake verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen:

Art. 7. § 19. De verzekeringstegemoetkoming is onderworpen aan de volgende twee voorwaarden:

- voor een gegeven periode van drie maanden, mag per zorgverlener een maximum van 40.000 M-waarden worden aangerekend aan de ziekte- en invaliditeitsverzekering;
- voor een gegeven periode van één kalenderjaar mag per zorgverlener een maximum van 156.000 M-waarden worden aangerekend aan de ziekte- en invaliditeitsverzekering.

Ten laste gelegd:

Deze tenlastelegging betreft 549 verstrekkingen met de prestatiedata van 01/01/2018 tot 31/12/2018 en met data van indiening bij de VI's van 18/01/2018 tot 31/12/2019, voor een onverschuldigd bedrag van 9.896,77 euro.

Synoptisch tabel

Aantal verstrekkingen	Onverschuldigd bedrag
549	9.896,77 euro

Voor de tenlastelegging bedraagt het totale bedrag van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen € 9.896,77.

3. De bestreden beslissing van de Leidend ambtenaar van 10 december 2021

De Leidend ambtenaar van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle:

- stelde vast dat de feiten die zijn vastgesteld in het proces-verbaal van vaststelling van 15/01/2021 naar genoegen van recht bewezen zijn en hield ze dus aan;

- stelde vast dat de feiten een inbreuk zijn op het bepaalde in artikel 73bis, 2° Gvu-wet; - veroordeelt de heer A... overeenkomstig artikel 142, § 1, 2° Gvu-wet tot de terugbetaling van de waarde van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen, zijnde € 9.896,77; en dat overeenkomstig artikel 164, tweede lid Gvu-wet, hoofdelijk met de B...; aangezien hiervan € 1.500 reeds werd terugbetaald, blijft een saldo van € 8.396,77 te betalen;

- veroordeelde de heer A... overeenkomstig artikel 142, § 1, 2° Gvu-wet tot een effectieve administratieve geldboete van 100 % van de waarde van verstrekkingen die ten onrechte aan de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging werden aangerekend, zijnde € 9.896,77.

Het is tegen deze beslissing dat appellanten beroep aantekenden.

4. Standpunt van de partijen

4.1. Korte weergave van het standpunt van appellanten:

Het debat beperkt zich tot de administratieve geldboete, zodat enkel eerste appellant er belang bij heeft.

Appellanten vragen om geen geldboete op te leggen, ondergeschikt om een minimumboete van 5% op te leggen en bovendien voor die boete integraal (of toch minstens voor een groot deel) uitstel te verlenen.

Appellant werkt hard en veel. In zijn gemeente zijn er weinig kinesisten en hij is de enige (van origine) XXXX kinesist aldaar. Hij vindt niet zomaar vervangers en hij kan moeilijk weigeren om de nodige dringende hulp te bieden.

Overschrijdingen van de M-waarden zijn slechts post factum vast te stellen.

Appellant was te goeder trouw en er is nog maar één antecedent (overschrijding van de M-waarden in 2015).

Appellanten hebben het teruggevorderde bedrag al afbetaald middels een lening, want zij zijn niet kapitaalkrachtig. Appellant is gehuwd en heeft 3 kinderen.

4.2. Korte weergave van het standpunt van de DGEC:

Enig bedrieglijk opzet is niet vereist. Goede trouw of onwetendheid sluiten de toepassing van de wet evenmin uit. De inbreuk kan enkel niet worden toegerekend bij overmacht, onoverwinnelijke dwaling of een andere schulduitsluitingsgrond: deze zijn hier evenwel niet bewezen of minstens niet ongeloofwaardig.

In 2017 was er al een gelijkaardige terugvordering wegens een overtreding in 2015. Toen werd er geen administratieve geldboete opgelegd om appellant een tweede kans te gunnen (tevergeefs blijkt nu).

De DGEC vraagt de bevestiging van de bestreden beslissing.

5. Beoordeling: de betwisting gaat enkel over de administratieve geldboete:

5.1. Principes:

Hoewel een louter “materieel” misdrijf niet bestaat, is niet noodzakelijk kwade trouw of een ander bijzonder opzet vereist als constitutief bestanddeel van de strafbare inbreuk. Elke inbreuk onderstelt wel altijd een moreel element. Bij gebrek aan nadere precisering of expliciet intentioneel strafbaarheidsvereiste volstaat het bewijs dat de dader de inbreuk wetens en willens, dit wil zeggen vrijwillig en zonder enige dwang, heeft gepleegd. De dader gaat dan pas vrijuit als overmacht, onoverwinnelijke dwaling of een andere schulduitsluitingsgrond is aangetoond, minstens geloofwaardig is (Cass. 24.2.2014, S.2013.0031.N; Cass. 27.9.2005, P.05.0371.N/1; Cass. 1.10.2002, P.011006.N; Cass. 4 januari 1994, A.C., 1994; Cass. 30 september 1993, A.C. 1993, nr. 389; W. Rauws, Sociaalrechtelijke misdrijven en hun strafbaarstelling, in Sociaal Strafrecht, Maklu, 1998 p 73; J.F. Goffin, Responsabilités des dirigeants de sociétés, Larcier, 2004, p 371).

Enig opzet is dus niet vereist.

Een administratieve geldboete kan worden opgelegd in geval van een louter administratieve vergissing, onachtzaamheid, slordigheid of onwetendheid. Onwetendheid zou wel kunnen ingeroepen worden, maar enkel als deze te wijten is aan een onoverkomelijke gebeurtenis waar men geen vat op heeft (AH Antw., 8.4.2008, onuitgegeven, AR 2010623, inzake van: PONJAERT t. RIZIV). De

complexiteit van de reglementering kan niet beschouwd worden als leidend tot een onoverwinnelijke dwaling (AH Antw., 9.10.1997, Soc. Kron. 1998, 145).

Goede trouw is op zichzelf geen grond van rechtvaardiging; ze wordt het maar indien ze een onoverkomelijke dwaling doet ontstaan (Cass. 29 januari 1962, Pas I, 627; Cass. 21 september 1994, Arr. Cass. 1994, 767).

Een rechtsdwaling over de strafbaarheid van een handeling kan slechts dan een schulduitsluitingsgrond opleveren wanneer zij onoverkomelijk is en ze kan bijgevolg slechts worden aanvaard wanneer uit de feitelijke omstandigheden kan worden afgeleid dat de beklaagde heeft gehandeld zoals ieder redelijk en voorzichtig persoon zou hebben gedaan (algemene zorgvuldigheidsplicht).

Uit de loutere vaststelling dat de beklaagde slecht of verkeerd werd geadviseerd, zelfs door een daartoe geschikte persoon, kan op zichzelf niet wettig worden afgeleid dat er sprake is van een onoverkomelijke dwaling. (Cass. 1 oktober 2002 Arr.Cass. 2002, 2008; RABG 2003, afl. 14, 798, noot DELBROUCK, L)

De loutere vaststelling dat degene die zich op een onoverkomelijke dwaling beroept, slecht werd ingelicht, is dan ook onvoldoende (R. Boes, Sociaal handhavingsrecht in ATO-I-805 en 820).

5.2. In concreto:

De Kamer van eerste aanleg is bereid om appellant nog een allerlaatste kans te geven om de reglementering eindelijk na te leven (hoewel er al een antecedent was): de administratieve geldboete kan gehandhaafd blijven op 100%, maar er kan wel integraal uitstel verleend worden.

Er wordt rekening gehouden met volgende omstandigheden:

- er is geen sprake van fictieve prestaties, fraude of vervalsingen.
- appellanten gingen over tot vrijwillige (terug-)betaling.
- er kan geen slechte wil vastgesteld worden: appellant is blijkbaar de enige kinesist in zijn gemeente van XXXX origine en zijn praktijk wordt overstelpt door patiënten van XXXX afkomst (vooral omwille van de taal).
- de overschrijding van de M-waarden is al bij al beperkt; er was wel ook een overschrijding in 2015, maar toen werd geen sanctie opgelegd.
- appellanten zijn niet kapitaalkrchtig (n.b. : eerste appellant is gehuwd en heeft 3 kinderen; hij moest voor de betaling van de geldboete een lening aangaan).
- door een geldboete met uitstel op te leggen, worden appellanten geacht de M-waarden beter in het oog te houden (om het verval van het huidige uitstel en een nieuwe terugvordering met sanctie te vermijden).

OM DIE REDENEN,

DE KAMER VAN EERSTE AANLEG die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden.

Gelet op de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, in het bijzonder op de artikelen 144 en 145, en op artikel 112 van de Gezondheidswet van 13 december 2006;

Na beraadslaging, in overeenstemming met het bepaalde in artikel 145 van de gecoördineerde wet, en artikel 19 van het Procedurereglement.

Recht doende op tegenspraak:

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en deels gegrond; bevestigt de bestreden beslissing met de enkele wijziging dat voor de geldboete integraal uitstel wordt verleend voor 3 jaar;

Aldus uitgesproken door de Voorzitter op de buitengewone openbare terechtzitting van 17 april 2023 van de Kamer van eerste aanleg die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en ondertekend door:

- de heer Jan Vermeir, magistraat, Voorzitter van de Kamer van eerste aanleg
- de heer Martin Volcke, griffier

Volgen de handtekeningen:

Martin VOLCKE

Jan VERMEIR

De griffier,

De Voorzitter

De Kamer van eerste aanleg die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands behandeld moeten worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en er in die taal over beraadslaagde, was samengesteld uit de heer Jan Vermeir, magistraat, stemgerechtigd Voorzitter, dokter Margot Van Geem en dokter Bart Wilms, stemgerechtigde leden voorgedragen door de verzekeringsinstellingen, alsmede uit de heer Luc Vermeeren en de heer Michel Schotte, stemgerechtigde leden voorgedragen door de representatieve verenigingen van kinesitherapeuten.

De Kamer van eerste aanleg werd bijgestaan door de heer Martin Volcke, griffier.

De beslissingen van de Kamer van eerste aanleg zijn van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande beroep (artikel 156, § 1, eerste lid, van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994). De sommen brengen van rechtswege interesten op aan de wettelijke rentevoet na het verstrijken van een termijn van dertig dagen volgend op de kennisgeving van de beslissing van de Kamer van eerste aanleg (artikel 156, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994). Het beroep bij de Kamer van beroep schort de uitvoering van de beslissing niet op (artikel 156, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994).